

רוזנצווייג אסתר ("אטי")

בת משה וברוניה. נולדה ב־20 בנובמבר 1929 בתל־אביב. סיימה את בית־הספר העממי "תל־נורדוי" בתל־אביב ועברה ללמוד בסמינר בבית־הכרם שבירושלים. במלחמת־העולם השניה שירתה באט"ס שבצבא הבריטי בדרגת לנס־קורפורל. במלחמת־השתרור התגייסה גיוס חלקי, אומנה עם קבוצת בנות ברמת־רחל ועם תום האימונים התגייסה גיוס מלא. מונתה למזכירת הפלוגה, אך בהתנדבות השתתפה

גם בפעולות־קרב רבות. השתתפה במערכת הפעולות במקור־חיים ובארנונה. נשלחה לגוש עציון, היתה מזכירתו של מפקד הגוש ומשרטטת מפות. בעלת מבע־פנים עדין ונמרץ ועינים גדולות, חודרות. העדיפה את המעשה על הדיבור. מסורה לתפקידה לאין־שיעור. היתה בין המגינים האמיצים של גוש עציון. השתתפה בקרבות ויצאה לפעולות־מיקוש במקומות מרוחקים 6—7 ק"מ מהגוש. בשעת אחת מפעולות־המיקוש היתה צריכה להיות אותה שעה בישיבת המטה, וכדי שלא להטריד את אנשי הליווי, יצאה יחידה, בחצות לילה, למשרד המטה. באחת ההתקפות ויתרה על מחסה של המשורין שישבה בו ומתחת למטרי־ירות חשה להוציא פצועים משדה־הקרב. באותו קרב הצליחה להציל גם מקלע־ברן שנעזבו. הקדימה לדעת שלא נשאר מוצא לנצורים ושמרה לעצמה כדור לאקדח, כדי שלא ליפול חיים בידי האויב.

נפלה באומץ־לב ובגבורה ביום האחרון לפני נפילת גוש עציון, ג'—ד' באייר תש"ח (12—13.5.1948). הועברה למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים ביום כ"ה במרחשון תש"י (17.11.1949). מדברי מפקדה: "...אנשינו העריכוה וכיבדוה. ואני מימי לא פגשתי אדם אמיץ ועזירות ממנה. אטי הומלצה לאות־הצטיינות גבוה".